

ศักยภาพการบริหารจัดการด้วยหลัก 6MS กลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

The Potential management by using the 6Ms principles Mae Win Hub
Community Enterprise Group, Mae Wang District, Chiang Mai Province

จารุณี ศรีบุรี¹, ยุทธการ ไวยอาภา², กิรติ ตระการศิริวานิช³ และ วุฒิพงษ์ ชัยตระกูล⁴

Jarunee Sriburi¹, Yutthakarn Waiapha², Keerati Trakarnsiriwanich³ and Wutthipong Chiatrakul⁴

คณะพัฒนาการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยแม่โจ้

Development, School of Tourism Development, Maejo University, Thailand

Corresponding Author, E-mail: ¹pheungjaru@gmail.com

Received July 15, 2024; Revised August 5, 2024; Accepted September 14, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาศักยภาพการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ และศึกษาแนวทางการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนด้วยหลัก 6MS สู่มาตรฐานรีสอร์ท ชุมชน เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี ได้เก็บข้อมูลกลุ่มประชากรตัวอย่างจาก ผู้นำชุมชน และสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจฮับแม่วิน รวมทั้งสิ้นจำนวน 113 คนจากรายชื่อสมาชิกชุมชน แบ่งเป็น 5 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มทอผ้าและหัตถกรรม 2) กลุ่มที่พัก 3) กลุ่มจิตอาสาเพื่อชุมชน 4) กลุ่มนวดเพื่อสุขภาพ 5) กลุ่มผู้นำการท่องเที่ยว ในด้านการบริหารจัดการด้วยหลัก 6Ms โดยใช้แบบสอบถาม และการสนทนากลุ่ม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วินมีศักยภาพการบริหารจัดการในด้านการบริหารจัดการงานองค์กรสูงสุด รองลงมาคือ ด้านบริหารจัดการด้านคน และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านการบริหาร จัดการตลาด อยู่ในระดับปานกลาง 2) แนวทางการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสู่มาตรฐานรีสอร์ทชุมชน ตามหลักการบริหารจัดการด้วยหลัก 6Ms พบว่า ควรพัฒนาส่งเสริมในเรื่องการเต็มใจให้บริการของสมาชิกกลุ่มด้วยความสุภาพ มีการส่งเสริมสมาชิกในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน ให้ได้รับเงินตอบแทนจากการทำงานอย่างเป็นธรรม มีรูปแบบการให้บริการที่พึงพอใจให้เห็นถึงวิถีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายแบบสังคมชนบท วัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ ต้องมีการดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยว ควรมีการส่งเสริมด้านการใช้อุปกรณ์ให้

เหมาะสมอาทิ เครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ที่ดีในการบริหารงานของวิสาหกิจชุมชน และควรมีการนำผล ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาพัฒนาการตลาดต่อไป

คำสำคัญ: การท่องเที่ยว; การบริหารจัดการ; ศักยภาพ; วิสาหกิจชุมชน; หลัก 6Ms

Abstract

This research aims to study potential management by using the 6Ms principle Mae Win Hum Community Enterprise Group and to propose the guideline for Management development of the Mae Win Hub community enterprise towards community resort standards. This research is mix methods research and the researcher collected sample population data from community leaders and members of the Mae Win Hub Enterprise Group. There are a total of 113 people from the list of community members which are divided into 5 groups: 1) Weaving and handicraft group, 2) Accommodation group, 3) Community volunteer group, 4) Massage for health group, 5) Tourism leader group in management using the 6Ms principles and The questionnaires and focus group were used as a study tool. The statistic used to analyze the data in this research included: (a) frequency, (b) percentage (c) standard deviation and content analysis. The results of the research found that 1) Management potential of Mae Win Hub Community Enterprise Group The aspect with the highest average score is the Organizational management aspect, followed by the people management aspect. and the aspect with the least average value is market management with at a moderate level 2) Guidelines for managing community enterprise groups towards community resort standards According to management principles with the 6Ms principles consist of The 6Ms principles found that should develop and promote the willingness of group members to serve politely. Members of the Mae Win Hub community enterprise group are promoted to receive fair compensation for work. There is a form of accommodation service that reflects the simple lifestyle of a rural society. Local culture that has its own unique characteristics must operate responsibly towards tourists. There should be promotion of appropriate use of equipment such as good machinery, equipment, and tools in the management of community enterprises and the satisfaction results of tourists should be used to develop marketing further.

Keywords: Tourism; Management; Potential; Enterprise; 6Ms Principles

บทนำ

วิสาหกิจชุมชน รูปแบบกิจการที่เกิดขึ้นในชุมชนเกี่ยวกับการผลิตสินค้า การให้บริการ และการอื่น ๆ ที่ดำเนินกิจการโดยประชาชนในชุมชนนั้นๆ ที่เป็นการนำเอาปัจจัยการผลิต ความรู้ความสามารถภูมิปัญญาต่าง ๆ ในพื้นที่ที่เป็นทุนทางวัฒนธรรมเดิม ที่ประชาชนในชุมชนพึงมีอยู่แล้วนั้น มาประกอบการเป็นผลผลิตอีกทั้งในรูปแบบการบริการ สร้างผลประโยชน์เชิงบวก แต่อีกอีกมิติหนึ่งของวิสาหกิจชุมชน คือ ประชาชนเกิดความผูกพัน ความสามัคคีมีความเชื่อเพื่อเพื่อแม่ เกิดการเรียนรู้พึ่งพาตนเอง และผู้อื่นไปด้วยพร้อม ๆ กัน (Secretary of the Community Enterprise Promotion Committee, 2023) โดยมีการส่งเสริมความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น การพัฒนาความสามารถในการจัดการ ตรงตามความต้องการที่แท้จริงทำให้เกิดประโยชน์ระบบเศรษฐกิจชุมชนมีความเข้มแข็ง พึ่งพาตนเองได้ มีความพร้อมที่จะพัฒนาสำหรับการแข่งขันทางการค้าในอนาคต และใน พ.ศ. 2566 จำนวนสถิติของวิสาหกิจชุมชนการท่องเที่ยวที่ได้รับการจดทะเบียนจำนวน 2,199 แห่ง เมื่อมีการเปรียบเทียบกับปี พ.ศ.2565 ที่มีการจดทะเบียนจำนวน 2,105 แห่ง เพิ่มขึ้นจำนวน 94 แห่ง (Secretary of the Community Enterprise Promotion Committee, 2023)

ชุมชนฮับแม่วิน อำเภอแม่วาว จังหวัดเชียงใหม่ ได้ก่อตั้งวิสาหกิจชุมชนของตนเองช่วงปี พ.ศ. 2562 เพื่อเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ของคนในชุมชน และตลาดสินค้าในชุมชน (Mae Win Subdistrict Administrative Organization, 2023) เนื่องจากพื้นที่ในชุมชนมีสถานที่ท่องเที่ยวและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการท่องเที่ยวที่หลากหลายและมีทรัพยากรที่ยังอุดมสมบูรณ์ประเพณีวัฒนธรรมที่เก่าแก่ การรวมกลุ่มเครือข่าย 5 กลุ่มเพื่อขับเคลื่อนกิจกรรมทางการท่องเที่ยวของคนในชุมชน คือ 1. กลุ่มที่พัก 2. กลุ่มผู้นำการท่องเที่ยว 3. กลุ่มทอผ้าและหัตถกรรม 4. กลุ่มนวดเพื่อสุขภาพ และ 5. กลุ่มจิตอาสาเพื่อชุมชน ความต้องการที่พักแบบโฮมสเตย์หรือที่พักชุมชนมีจำนวนมากขึ้น อีกทั้งภาครัฐมีนโยบายสนับสนุนกิจกรรมทางการท่องเที่ยวทำให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวหลายรูปแบบในชุมชน รวมถึงจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวหลายรูปแบบในชุมชน

การจัดกิจกรรมโฮมสเตย์ก็เป็นรูปแบบการท่องเที่ยวอย่างหนึ่งที่มีความสนใจเป็นอย่างมาก และมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น เพราะนักท่องเที่ยวอยากเข้าไปสัมผัสวิถีชีวิตของชุมชนในท้องถิ่น (Department of Tourism, Ministry of Tourism, 2015) เหตุผลหลักที่นักท่องเที่ยวเลือกพักโฮมสเตย์หรือที่พักชุมชนของวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน เนื่องจากนักท่องเที่ยวรู้สึกใกล้ชิดและได้สัมผัสธรรมชาติที่สวยงาม เป็นที่พักสัมผัสวัฒนธรรมชนบท อีกทั้งนักท่องเที่ยวมีโอกาสพบปะกับคนในชุมชน เพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่างกัน นักท่องเที่ยววิถีใหม่ต้องการที่พักที่ได้มาตรฐานเหมือนกับรีสอร์ท แต่ยังคงความเป็นอัตลักษณ์ชุมชน เป็นที่พักที่อยู่กับธรรมชาติ ได้เรียนรู้วัฒนธรรมประเพณี กิจกรรมการท่องเที่ยวในชุมชน ในทางกลับกันต้องมีความปลอดภัย ความสะอาดและถูกสุขลักษณะในทุกด้าน วิธีการจัดวางและอุปกรณ์ภายใน

ห้องพักแขก เป็นต้น ซึ่งการนำมาตรฐานของรีสอร์ทมาใช้จะทำให้นักท่องเที่ยวรู้สึกมั่นใจในมาตรฐานความปลอดภัย ความสะอาด และยังใช้เกณฑ์มาตรฐานระดับรีสอร์ทมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ที่พักในชุมชนได้อีกด้วย

จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยจึงเล็งเห็นความสำคัญในการศึกษาวิจัยการศึกษาศักยภาพการบริหารจัดการด้วยหลัก 6Ms ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน เพื่อเป็นการส่งเสริมและพัฒนาที่พักชุมชนของกลุ่มฮับแม่วินครอบคลุมในหลากหลายมิติ ที่จะก่อประโยชน์ให้กับชุมชน นอกเหนือจากกรณีประโยชน์อันเกิดจากการท่องเที่ยวโดยทั่วไปแล้ว ชุมชนยังคงได้รับผลประโยชน์จากการท่องเที่ยวและส่งเสริมความยั่งยืนของการท่องเที่ยวของประเทศไทยสู่ความเป็นมาตรฐานสากล

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาศักยภาพการบริหารจัดการของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อศึกษาแนวทางการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนด้วยหลัก 6 MS สู่มาตรฐานรีสอร์ทชุมชน

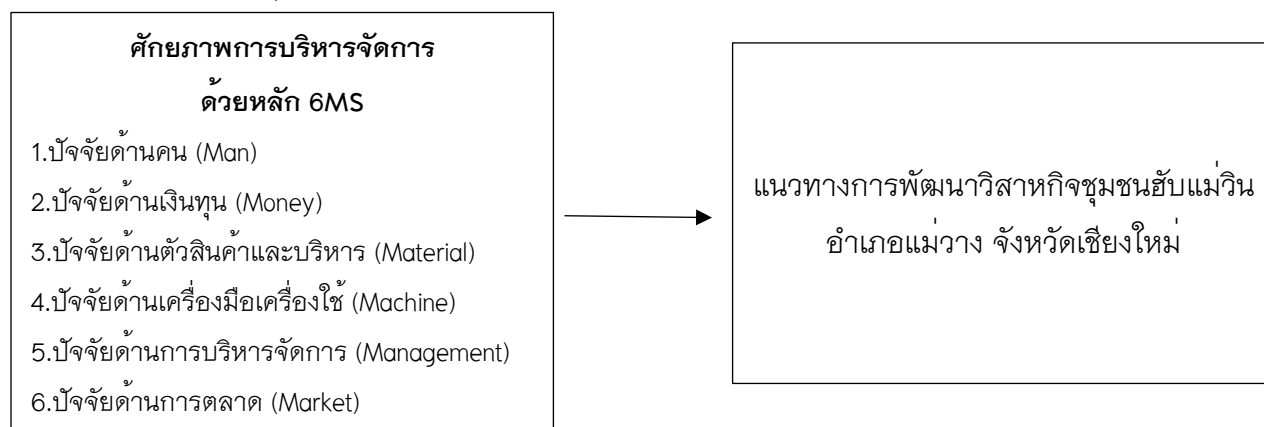
การทบทวนวรรณกรรม

การบริหารจัดการเป็นสิ่งสำคัญสำหรับองค์กรต่าง ๆ เป็นกระบวนการทางศิลปะในการใช้ต้นทุน วัสดุอุปกรณ์ขององค์กรและภายนอกองค์กรเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยใช้การวางแผน การจัดองค์กรการนำ/จูงใจและการควบคุมทรัพยากรการบริหาร 6 ประการหรือ 6M's การบริหารทั่วไปไม่ว่าจะเป็นองค์กรขนาดใหญ่หรือเล็ก เมื่อวิวัฒนาการทางวิชาการบริหารมีมากขึ้นทรัพยากรการบริหารก็ย่อมพัฒนาออกไปจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและเทคโนโลยี แต่ ทว่าการบริหารธุรกิจก็ได้มีการขยายปัจจัยการบริหารจากเดิมประกอบด้วยปัจจัยพื้นฐาน 4 ประการเพิ่มเติมมากขึ้น อีกเป็น 2 ประการ รวมเป็นองค์ประกอบ 6 ประการ สอดคล้องกับแนวคิดของ Guptanon (2008) ในเรื่องทรัพยากรการบริหารที่สำคัญ 4 ด้าน ได้แก่ คน (Man) เงิน (Money) การจัดการ (Management) และวัสดุอุปกรณ์ (Material) และที่มีเพิ่มขึ้นได้แก่ เครื่องจักร (Machines) การตลาด (Marketing) โดย เนื่องจากความก้าวหน้าทางการผลิตและการบริหารทำให้ทรัพยากรการบริหาร 4M ไม่เพียงพอ ได้ขยายเพิ่มเป็น 6Ms ประกอบด้วย (1) Man มีความสามารถ (2) Money ที่มีเพียงพอ (3) Management มีหลักการบริหารมีการบริหารที่ดี (4) Material มีเพียงพอ และ (5) Market การตลาด (6) Machine เครื่องจักร (Bodirat, 2015)

วิสาหกิจชุมชน หมายถึง การประกอบการขนาดเล็กและขนาดจิ๋ว เพื่อจัดการทุนของชุมชนอย่างสร้างสรรค์ เพื่อการพึ่งพาตนเอง และเน้นความพอเพียงในครอบครัวและชุมชน ทุนในที่นี้ไม่ได้หมายถึงแต่เพียง เงิน แต่รวมถึงทรัพยากร ผลผลิต ความรู้ ภูมิปัญญา ทุนทางวัฒนธรรม และทุนทางสังคม (กฎเกณฑ์ทางสังคมที่ร้อยรัดผู้คนให้อยู่ร่วมกันเป็นชุมชน เป็นพี่น้องไว้ใจกัน) ให้เกิด ประสิทธิภาพและยั่งยืน (Department of Agricultural Extension, 2023) ยังประโยชน์ให้ชุมชนผู้เป็นเจ้าของวิสาหกิจนั้นเป็นหลัก (Secretary of the Community Enterprise Promotion Committee, 2023) โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 7 ประการ คือ ชุมชนเป็นเจ้าของและผู้ดำเนินการ ผลผลิตมาจากระบวนการในชุมชน โดยใช้วัตถุดิบ ทรัพยากร ทุน แรงงานในชุมชน เป็นหลัก ริเริ่มสร้างสรรค์เป็นนวัตกรรมของชุมชน เป็นฐานภูมิปัญญาท้องถิ่น ผสมผสานภูมิปัญญาสากล มีการดำเนินการแบบบูรณาการ เชื่อมโยงกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ และมีการพึ่งพาตนเองของครอบครัวและชุมชนเป็นเป้าหมายซึ่ง “วิสาหกิจชุมชน” (Small and Micro Community Enterprise – SMCE) เป็นการประกอบการโดยชุมชนที่มีสมาชิกในชุมชนเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิต ทั้งด้านการผลิต การค้า และการเงิน และต้องการใช้ปัจจัยการผลิตนี้ให้เกิดดอกผลทั้งทางเศรษฐกิจและสังคม ด้านเศรษฐกิจ คือ การสร้างรายได้และอาชีพ ด้านสังคม คือ การยึดความเป็นครอบครัว และชุมชนให้ร่วมคิด ร่วมทำร่วมรับผิดชอบ แบ่งทุกข์แบ่งสุขซึ่งกันและกัน โดยผ่านการประกอบ กระบวนการของชุมชน (Techakhod, 2019)

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยมีการวางกรอบทฤษฎี แนวคิด และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยสามารถสรุปกระบวนการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วินสู่มาตรฐานริสอร์ทชุมชนเพื่อกำหนดรูปแบบมาตรฐานริสอร์ทชุมชนที่เหมาะสมกับวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการศึกษาศักยภาพการบริหารจัดการด้วยหลัก 6Ms กลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นการวิจัยแบบผสมผสานวิธี (Mixed Method Research) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้ให้ข้อมูลหลักเกี่ยวกับข้อมูลศักยภาพ ชุมชนในประเด็นบริบทด้านศักยภาพการบริหารจัดการวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ประกอบไปด้วยผู้นำหรือแกนนำชุมชน ประธานวิสาหกิจชุมชน รวมถึงประชาชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องที่เป็นสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน จำนวน 113 คน เป็นบุคคลสำคัญที่ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลด้านการบริหารจัดการที่พักชุมชนของกลุ่มวิสาหกิจกลุ่มฮับแม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ สมาชิกในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มกลุ่มตัวอย่างความสะดวก (Convenience Sampling) โดยมีการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม (Questionnaires) เพื่อประเมินศักยภาพการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ และการสนทนากลุ่มย่อย (Focus Group)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณโดยแบบสอบถามนี้ประกอบด้วยกัน 2 ส่วน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 2 ข้อมูลด้านศักยภาพการบริหารจัดการด้านทรัพยากรทางการบริหาร หรือการบริหารจัดการด้วยหลัก 6Ms ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่

โดยมีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามมาตราวัดแบบค่าประมาณของลิเคิร์ทเกล (Likert Scale) แบ่งออกเป็นตัวเลือก 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด โดยมีเกณฑ์ให้คะแนนของคำถามแต่ละข้อ (Prasithrathsint, 1997)

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

โดยผู้วิจัยการวิเคราะห์หาคุณภาพเครื่องมือ คือ หาค่าความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยวิธีการของค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index Objective Congruence: IOC) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ผลการหา IOC ตอนที่ 2 มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.80 และค่า IOC ตอนที่ 3 มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 0.89 และได้ทำการทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Content Reliability) โดยดำเนินการทดสอบแบบสอบถาม (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีความใกล้เคียงกับประชากรของงานวิจัย คือชุมชนออนใต้ ตำบลแม่ออน อำเภอ สันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 30 ชุด หลังจากนั้นนำผลของข้อมูลที่ได้รับมาคำนวณหาความสัมพันธ์แอลฟาตามแบบของครอนบัท (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลการหา

ความเชื่อมั่น (Reliability) ได้เท่ากับ 0.94 ในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลขั้นปฐมภูมิ (Primary Data) โดยการแจกแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยมีลักษณะของคำถามเป็นแบบปลายปิด (Closed-ended Question) ด้วยวิธีการสอบถามจากกลุ่มสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน เพื่อประเมินศักยภาพการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน รวมทั้งสิ้นจำนวน 113 คน ตามรายชื่อของสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจฮับแม่วิน เกี่ยวกับศักยภาพการบริหารจัดการด้านทรัพยากรทางการบริหาร หรือการบริหารจัดการด้วยหลัก 6Ms ตามเครื่องมือที่ออกแบบให้ได้ข้อมูลตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ซึ่ง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็น 4 เดือน ตั้งแต่วันที่ 15 เดือน กรกฎาคม 2566 ถึง วันที่ 15 เดือน ตุลาคม 2566 โดยมีการเก็บรวบรวมและนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ และอภิปรายตามแนวคิดทฤษฎีเพื่อเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณใช้วิธีการทางสถิติที่ใช้ข้อมูลเชิงปริมาณทางด้านความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพการตัดสินใจด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ด้วยการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาศักยภาพการบริหารจัดการของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัด เชียงใหม่ ดังตารางที่ 1-7

ตารางที่ 1 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับศักยภาพการบริหารจัดการด้วยหลัก 6MS ในด้านภาพรวม

ประเด็นในการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับศักยภาพ
1.ด้านการบริหารจัดการคน	3.36	0.96	ปานกลาง
2.ด้านการบริหารจัดการด้านเงินทุน	3.24	1.00	ปานกลาง
3.ด้านการบริหารจัดการด้านตัวสินค้าและบริการ	3.35	0.82	ปานกลาง
4.ด้านการบริหารจัดการงานบริหารองค์กร	3.83	0.87	สูง
5.ด้านการบริหารจัดการด้านเครื่องมือเครื่องใช้	3.06	0.91	ปานกลาง

ประเด็นในการศึกษา	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับศักยภาพ
6. ด้านการบริหารจัดการ ด้านการตลาด	2.95	1.03	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.29	0.73	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแมวิน อำเภอแม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ให้ความคิดเห็นต่อศักยภาพการบริหารจัดการบริหารด้วยหลัก 6MS พบว่า ในภาพรวมสมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแมวิน อำเภอแม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ให้ความคิดเห็นต่อศักยภาพด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.29$, S.D. = 0.73) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแมวิน มีความคิดเห็นต่อศักยภาพบริหารจัดการบริหารด้วยหลัก 6MS มากที่สุด คือ ด้านการบริหารจัดการงานบริหารองค์กร ($\bar{X} = 3.83$, S.D. = 0.87) รองลงมา คือ ด้านการบริหารจัดการคน ($\bar{X} = 3.36$, S.D. = 0.96) ด้านการบริหารจัดการด้านตัวสินค้าและบริการ ($\bar{X} = 3.35$, S.D. = 0.82) ด้านการบริหารจัดการด้านเงินทุน ($\bar{X} = 3.24$, S.D. = 1.00) ด้านการบริหารจัดการด้านเครื่องมือเครื่องใช้ ($\bar{X} = 3.06$, S.D. = 0.91) และด้านที่สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแมวิน มีความคิดเห็นต่อศักยภาพบริหารจัดการบริหารด้วยหลัก 6MS น้อยที่สุด คือ ด้านการบริหารจัดการด้านการตลาด ($\bar{X} = 2.95$, S.D. = 1.03) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและระดับศักยภาพด้านการบริหารจัดการคน (Man)

ประเด็นในการศึกษา	ระดับความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพ (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	ระดับ ศักยภาพ
	สูงที่สุด	สูง	ปาน กลาง	ต่ำ	ต่ำ ที่สุด		
1. ท่านเต็มใจให้บริการ (Service Mind) สุภาพ รวมถึงมี เจตคติที่ดีในการทำงาน และให้ ความช่วยเหลืออย่างดี	46.02	34.51	8.85	7.08	3.54	4.12	สูง
2. ท่านมีความรับผิดชอบต่อ หน้าที่ที่ตนได้รับมอบหมายได้ เป็นอย่างดี	36.28	45.13	11.50	2.65	4.42	4.06	สูง
3. ท่านมีความรู้สึกนึกคิดใน ทางบวกต่อการบริการจัดการ ของวิสาหกิจชุมชน	27.43	49.56	15.04	0.00	7.96	3.88	สูง

ประเด็นในการศึกษา	ระดับความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพ					ค่าเฉลี่ย	ระดับ ศักยภาพ
	(ร้อยละ)						
	สูงที่สุด	สูง	ปาน กลาง	ต่ำ	ต่ำ ที่สุด		
4. ท่านมีองค์ความรู้และภูมิ ปัญญาชาวบ้านในการพัฒนาสู่ การท่องเที่ยว	10.62	39.82	30.97	15.04	3.54	3.39	ปานกลาง
5. กลุ่มวิสาหกิจมีระบบการรับ สมัคร และการคัดเลือกสมาชิก มาบริการงานด้านการ ท่องเที่ยวอย่างมีหลักการและ ถูกเกณฑ์	3.54	42.48	32.74	13.27	7.96	3.20	ปานกลาง
6. วิสาหกิจมีการติดตามและ ประเมินผลการทำงาน/ บริหาร จัดการของสมาชิกอย่าง สม่ำเสมอ	3.54	38.05	24.78	33.63	0.00	3.12	ปานกลาง
7. จำนวนสมาชิก/พนักงาน ให้บริการนักท่องเที่ยวเพียงพอ อย่างทั่วถึง	12.39	19.47	35.40	32.74	0.00	3.12	ปานกลาง
8. ท่านมีความรู้และ ความสามารถด้านการบริหาร จัดการด้านการท่องเที่ยว	1.77	31.86	30.97	29.20	6.19	2.94	ปานกลาง
9. การอบรมเพื่อพัฒนา ศักยภาพในการปฏิบัติงานของ สมาชิกสม่ำเสมอ	5.31	28.32	30.97	24.78	10.62	2.93	ปานกลาง
10. ท่านมีความชำนาญและมี ทักษะอย่างมืออาชีพในงานการ ท่องเที่ยว	0.00	30.09	33.63	27.43	8.85	2.85	ปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม						3.36	ปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแมวิน อำเภอแม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ให้ความคิดเห็นต่อศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านคนที่ถือว่ามียุทธศาสตร์ภาพส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการของกลุ่มวิสาหกิจ โดยเรียงลำดับจากมากที่สุด ได้แก่ ท่านเต็มใจให้บริการ (Service Mind) สุภาพ รวมถึงมีเจตคติที่ดีในการทำงาน และให้ความช่วยเหลืออย่างดี ที่มีระดับศักยภาพสูง คิดเป็นร้อยละ 80.43

ประเด็นในการศึกษา	ระดับความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพ					ค่าเฉลี่ย	ระดับ ศักยภาพ
	(ร้อยละ)						
	สูง ที่สุด	สูง	ปาน กลาง	ต่ำ	ต่ำ ที่สุด		
1. สมาชิกในกลุ่มได้รับเงินตอบแทนจากการทำงานอย่างเป็นธรรม	20.35	51.33	21.24	7.08	0.00	3.85	สูง
2. กลุ่มวิสาหกิจมีความโปร่งใสในการบริหารจัดการด้านเงินทุน โดยสมาชิกทุกคนรับทราบถึงที่มาและที่ไปของเงิน	19.47	53.98	17.70	8.85	0.00	3.84	สูง
3. สมาชิกในกลุ่มนำเงินรายได้ส่วนหนึ่งหลังหักค่าใช้จ่ายมาเข้ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อใช้ในการบริหารจัดการ	20.35	45.13	27.43	3.54	3.54	3.75	สูง
4. กลุ่มวิสาหกิจมีการทำบัญชีแสดงรายรับรายจ่ายทุกเดือน	13.27	32.74	30.97	20.35	2.65	3.34	ปานกลาง
5. กลุ่มวิสาหกิจได้มีการบริหารจัดการด้านเงินทุนเป็นอย่างดี	7.08	37.17	23.01	31.86	0.88	3.18	ปานกลาง
6. มีการจดบันทึกการเงินหรือบัญชีทุกครั้ง เพื่อการใช้ประโยชน์จากบันทึกการเงินหรือบัญชี	13.27	27.43	26.55	26.55	6.19	3.15	ปานกลาง
7. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีการเตรียมการจัดหาเงินทุนไว้อย่างล่วงหน้า	6.19	28.32	29.20	32.74	3.54	3.01	ปานกลาง
8. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีงบประมาณเพียงพอต่อรายจ่าย	9.73	21.24	30.97	28.32	9.73	2.93	ปานกลาง
9. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีช่องทางการได้มาซึ่งรายได้ที่หลากหลาย	8.85	17.70	33.63	25.66	14.16	2.81	ปานกลาง
10. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนได้รับความช่วยเหลือด้านการเงินจากชุมชน	3.54	14.16	30.97	36.28	15.04	2.55	น้อย
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม						3.24	ปานกลาง

จากตารางที่ 3 พบว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ให้ความคิดเห็นต่อศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านเงินทุน ที่ถือว่ามียุทธศาสตร์ภาพส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการของกลุ่มวิสาหกิจ โดยเรียงลำดับจากมากที่สุด ได้แก่ สมาชิกในกลุ่มได้รับเงินตอบแทนจากการทำงานอย่างเป็นธรรม ที่มีระดับศักยภาพสูง คิดเป็นร้อยละ 71.68 มีค่าคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 3.85 รองลงมาคือ กลุ่มวิสาหกิจมีความโปร่งใสในการบริหารจัดการด้านเงินทุน โดยสมาชิกทุกคนรับทราบถึงที่มาและที่ไปของเงิน ค่าคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 และสมาชิกในกลุ่มนำเงินรายได้ส่วนหนึ่งหลังหักค่าใช้จ่ายมาเข้ากลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพื่อใช้ในการบริหารจัดการ ค่าคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 โดยศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านเงินทุนมีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม คือ 3.24 ระดับศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและระดับศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านตัวสินค้าและบริการ(Material)

ประเด็นในการศึกษา	ระดับความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพ (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	ระดับ ศักยภาพ
	สูง ที่สุด	สูง	ปาน กลาง	ต่ำ	ต่ำ ที่สุด		
1. รูปแบบการให้บริการที่พึงพอใจให้ถึงวิถี การดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายแบบสังคมชนบท วัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ	11.50	54.87	21.24	12.39	0.00	3.65	สูง
2. ภาชนะในการเสิร์ฟอาหารสะอาด ถูก สุขอนามัยต่อนักท่องเที่ยว	23.01	40.71	15.93	19.47	0.88	3.65	สูง
3. การเตรียมห้องพักและเครื่องนอนที่ สะอาด รวมถึงห้องน้ำสะอาดและมีอากาศ ถ่ายเทสะดวก	15.04	42.48	23.01	19.47	0.00	3.53	สูง
4. วัสดุหรือวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตสินค้า ทางการท่องเที่ยวของกลุ่มวิสาหกิจมี คุณภาพ ต้นทุนต่ำและนำมาจากภายใน ชุมชน	8.85	50.44	24.78	15.93	0.00	3.52	สูง
5. สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานภายใน ห้องพักถูกจัดเตรียมให้กับนักท่องเที่ยว	8.85	48.67	21.24	20.35	0.88	3.44	สูง
6. ที่พักได้มีการตกแต่งที่เป็นเอกลักษณ์ หรือมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างจากที่พักที่ อื่น	9.73	40.71	29.20	20.35	0.00	3.40	ปานกลาง

ประเด็นในการศึกษา	ระดับความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพ (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	ระดับ ศักยภาพ
	สูง ที่สุด	สูง	ปาน กลาง	ต่ำ	ต่ำ ที่สุด		
7. กลุ่มวิสาหกิจมีการเตรียมการจัดหาตัว สินค้าและบริการไว้ก่อนล่วงหน้า	8.85	39.82	20.35	30.97	0.00	3.27	ปานกลาง
8. จุดให้บริการกับนักท่องเที่ยว เช่น จุด ต้อนรับ จุดพบปะสังสรรค์ มุมพักผ่อน ภายในบ้านและ/หรือชุมชน	10.62	23.89	37.17	27.43	0.88	3.16	ปานกลาง
9. การแสดงข้อมูลข่าวสารในการเดิน ทางผ่านสื่อรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้ นักท่องเที่ยวเดินทางไปยังจุด/แหล่ง ท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก	8.85	23.89	36.28	30.09	0.88	3.10	ปานกลาง
10. จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับ นักท่องเที่ยวสูงอายุ/ผู้พิการ	3.54	17.70	39.82	32.74	6.19	2.80	ปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม						3.35	ปานกลาง

จากตารางที่ 4 พบว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ให้
ความคิดเห็นต่อศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านตัวสินค้าและบริการ ที่ถือว่ามีความพึงผลกระทบ
ต่อการบริหารจัดการของกลุ่มวิสาหกิจ โดยเรียงลำดับจากมากที่สุด ได้แก่ รูปแบบการให้บริการที่พึงสื่อ
ให้เห็นถึงวิถีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายแบบสังคมชนบท วัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ ที่มีระดับ
ศักยภาพสูง คิดเป็นร้อยละ 66.37 มีค่าคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 รองลงมาคือ ภาชนะในการเสิร์ฟ
อาหารสะอาด ถูกสุขอนามัยต่อนักท่องเที่ยว ค่าคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 3.65 และการเตรียมห้องพักและ
เครื่องนอนที่สะอาด รวมถึงห้องน้ำสะอาดและมีอากาศถ่ายเทสะดวก ค่าคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 3.53
โดยศักยภาพด้านศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านตัวสินค้าและบริการ มีค่าคะแนนเฉลี่ยรวม คือ 3.35
ระดับศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง โดยเป็นสิ่งสำคัญต่อการบริหารจัดการในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ต้องคำนึง
เรื่องของการจัดการโดยชุมชน

ตารางที่ 5 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและระดับศักยภาพด้านการบริหารจัดการงานบริหารองค์กร (Management)

ประเด็นในการศึกษา	ระดับความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพ					ค่าเฉลี่ย	ระดับ ศักยภาพ
	(ร้อยละ)						
	สูง ที่สุด	สูง	ปาน กลาง	ต่ำ	ต่ำ ที่สุด		
1. วิสาหกิจมีการดำเนินงานอย่างมีความ รับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยว เช่น ไม่เอาเปรียบ ข้อสัดย์ ตรงต่อเวลา มีคุณภาพปลอดภัย เป็นต้น	28.32	53.10	13.27	5.31	0.00	4.04	สูง
2. วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ถือว่าเป็นพื้นที่ แสดงถึงวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ชุมชนอนุรักษ์และ ดำรงไว้ เพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับ นักท่องเที่ยว	29.20	46.90	16.81	7.08	0.00	3.98	สูง
3. กิจกรรมสร้างสัมพันธภาพระหว่างเจ้าของที่ พัก/คนในชุมชนกับนักท่องเที่ยวการต้อนรับและ การสร้างความคุ้นเคย เช่น การต้อนรับ สนทนา พูดคุยเกี่ยวกับวิถีชีวิต สังคม วัฒนธรรมให้กับ นักท่องเที่ยว	21.24	59.29	13.27	6.19	0.00	3.96	สูง
4. กิจกรรมทางการท่องเที่ยวที่เน้นเพื่อการศึกษา เรียนรู้ สัมผัส และดูแลรักษาสภาพแวดล้อมและ ระบบนิเวศ	29.20	45.13	18.58	6.19	0.88	3.96	สูง
5. กิจกรรมทางการท่องเที่ยว เพื่อการอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และลด สภาวะโลกร้อนใช้วัสดุ และสิ่งของเครื่องใช้ที่ใน กิจกรรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม	21.24	57.52	14.16	7.08	0.00	3.93	สูง
6. การสร้างกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในวิถีชีวิต ของชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับนักท่องเที่ยว	19.47	61.06	15.04	0.88	3.54	3.92	สูง
7. การทำความเข้าใจเกี่ยวกับกฎ กติการมายาท ในการท่องเที่ยวในแหล่งชุมชนและวัฒนธรรม ให้กับนักท่องเที่ยว	23.01	51.33	16.81	7.96	0.88	3.88	สูง
8. จัดเตรียมพาหนะเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ นักท่องเที่ยวสำหรับการเข้าถึงทำกิจกรรม/แหล่ง ท่องเที่ยวภายในชุมชน	16.81	57.52	15.04	9.73	0.88	3.80	สูง

ประเด็นในการศึกษา	ระดับความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพ					ค่าเฉลี่ย	ระดับ ศักยภาพ
	(ร้อยละ)						
	สูง ที่สุด	สูง	ปาน กลาง	ต่ำ	ต่ำ ที่สุด		
9. วิสาหกิจได้มีการกำหนดโครงสร้างและการแบ่งหน้าที่ของกรรมการและสมาชิกต่อการดำเนินงานชัดเจน	9.73	54.87	19.47	15.93	0.00	3.58	สูง
10. มีการจัดทำแผนการดำเนินงานของวิสาหกิจชุมชน เช่น แผนบริหารองค์กร แผนประกอบ							
การารเพิ่มความรู้ความสามารถ และทักษะของสมาชิกและการสร้างขวัญกำลังใจแก่สมาชิกวิสาหกิจชุมชน เป็นต้น	8.85	26.55	45.13	19.47	0.00	3.25	ปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม						3.83	สูง

จากตารางที่ 5 พบว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแมวิน อำเภอแม่วง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ให้
ความคิดเห็นต่อศักยภาพด้านการบริหารจัดการงานบริหารองค์กรที่ถือว่ามีความพึงพอใจต่อการ
บริหารจัดการของกลุ่มวิสาหกิจ โดยเรียงลำดับจากมากที่สุด ได้แก่ วิสาหกิจมีการดำเนินงานอย่างมีความ
รับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยว เช่น ไม่เอาเปรียบ ซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา มีคุณภาพปลอดภัย เป็นต้น ที่มีระดับ
ศักยภาพสูง คิดเป็นร้อยละ 81.42 มีค่าคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 4.04

ตารางที่ 6 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและระดับศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านเครื่องมือที่ใช้ (Machine)

ประเด็นในการศึกษา	ระดับความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพ					ค่าเฉลี่ย	ระดับ ศักยภาพ
	(ร้อยละ)						
	สูง ที่สุด	สูง	ปาน กลาง	ต่ำ	ต่ำ ที่สุด		
1. อาหารที่ให้บริการกับนักท่องเที่ยวใช้วัตถุดิบในท้องถิ่น รวมถึงเป็นอาหารพื้นบ้านที่เจ้าของที่พักหรือคนในชุมชนรับประทานเป็นประจำ	7.08	46.90	31.86	12.39	1.77	3.45	สูง
2. การตรวจเช็คเครื่องมือเครื่องใช้ก่อนให้บริการแก่นักท่องเที่ยวทุกครั้ง	7.96	32.74	35.40	21.24	2.65	3.22	ปานกลาง
3. เครื่องมือเครื่องใช้ที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยว และช่วยเพิ่มความสะดวกรสสบายในการทำงาน	1.77	37.17	43.36	15.93	1.77	3.21	ปานกลาง

ประเด็นในการศึกษา	ระดับความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพ (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	ระดับ ศักยภาพ
	สูง ที่สุด	สูง	ปาน กลาง	ต่ำ	ต่ำ ที่สุด		
4 เครื่องมือเครื่องใช้ที่นำมาให้บริการมี คุณภาพและราคาประหยัด	6.19	30.09	45.13	15.93	2.65	3.21	ปานกลาง
5. สถานที่จัดเก็บเครื่องมือเครื่องใช้อย่างถูก วิธี	4.42	29.20	39.82	23.01	3.54	3.08	ปานกลาง
6. เครื่องมือเครื่องใช้ช่วยต่อการทำงาน และ สมาชิกทุกคนสามารถรู้ถึงวิธีการใช้งาน	2.65	28.32	43.36	22.12	3.54	3.04	ปานกลาง
7. อุปกรณ์ให้ความสว่างที่เพียงพอทั้งภายใน และภายนอกห้องพัก	6.19	22.12	34.51	34.51	2.65	2.95	ปานกลาง
8. การอบรมให้ความรู้ เพิ่มทักษะการใช้ เครื่องมือเครื่องใช้เป็นประจำ	3.54	23.01	30.97	38.94	3.54	2.84	ปานกลาง
9. ติดตั้งเครื่องมือมือรักษาความปลอดภัย แก่ผู้เข้าพัก เช่น กล้องวงจรปิด	7.08	15.93	30.09	41.59	5.31	2.78	ปานกลาง
10. สถานที่รองรับสำหรับการบำรุงรักษา และศูนย์ซ่อมหากเครื่องมือเครื่องใช้ชำรุด เสียหาย	3.54	18.58	35.40	37.17	5.31	2.78	ปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม						3.06	ปานกลาง

จากตารางที่ 6 พบว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแมววิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ให้
ความคิดเห็นต่อศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านเครื่องมือที่ใช้ ที่ถือว่ามียุทธศาสตร์ภาพส่งผลกระทบต่อ
การบริหารจัดการของกลุ่มวิสาหกิจ โดยเรียงลำดับจากมากที่สุด ได้แก่ อาหารที่ให้บริการกับนักท่องเที่ยวใช้
วัตถุดิบในท้องถิ่น รวมถึงเป็นอาหารพื้นบ้านที่เจ้าของที่พักหรือคนในชุมชนรับประทานเป็นประจำ ที่มีระดับ
ศักยภาพสูง คิดเป็นร้อยละ 53.98 มีค่าคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 3.45 อาหารที่ทางชุมชนเตรียมให้กับ
นักท่องเที่ยวเป็นอาหารท้องถิ่นที่ทางกลุ่มวิสาหกิจสามารถหาได้ง่ายภายในชุมชน เช่น ผัดหน่อไม้ใส่ไข่ต้ม
ส้มไก่ที่ใช้สมุนไพรในการปรุงอาหารในท้องถิ่น เป็นต้น ถือว่าเป็นจุดแข็งที่ดึงดูดให้นักท่องเที่ยวมาใช้บริการ
ได้เป็นอย่างดี

ตารางที่ 7 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ยและระดับศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านการตลาด (Market)

ประเด็นในการศึกษา	ระดับความคิดเห็นต่อระดับศักยภาพ (ร้อยละ)					ค่าเฉลี่ย	ระดับ ศักยภาพ
	สูง ที่สุด	สูง	ปาน กลาง	ต่ำ	ต่ำ ที่สุด		
1. การนำผลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว มาพัฒนาการตลาดต่อไป	13.27	37.17	27.43	19.47	2.65	3.39	ปานกลาง
2. การสร้างความแตกต่างของสินค้าหรือบริการให้เป็นที่ต้องการของตลาด เช่น การเลี้ยงช้าง ล่องแพ อาหารชาติพันธุ์ ที่พักชาติพันธุ์ เป็นต้น	9.73	41.59	25.66	20.35	2.65	3.35	ปานกลาง
3. สื่อประชาสัมพันธ์ที่ทันสมัย ง่ายต่อการเข้าถึงกลุ่มลูกค้า	9.73	28.32	31.86	28.32	1.77	3.16	ปานกลาง
4. แผนการเผยแพร่และเป้าหมายในการประชาสัมพันธ์	6.19	20.35	34.51	34.51	4.42	2.89	ปานกลาง
5. การจัดทำแผนการดำเนินงานทางด้านการตลาดของวิสาหกิจชุมชน	5.31	15.93	40.71	36.28	1.77	2.87	ปานกลาง
6. หน่วยงานภายนอกมีบทบาทในการช่วยส่งเสริมด้านการตลาดของวิสาหกิจเป็นอย่างดี	5.31	15.04	41.59	37.17	0.88	2.87	ปานกลาง
7. สมาชิกทุกคนมีส่วนช่วยในการทำการตลาด เช่น ช่วยประชาสัมพันธ์ที่พักชุมชนของกลุ่มวิสาหกิจ กิจกรรมการท่องเที่ยว เป็นต้น	3.54	23.01	30.09	38.05	5.31	2.81	ปานกลาง
8. สมาชิกผู้รับผิดชอบหลักด้านการพัฒนาการตลาด	3.54	17.70	35.40	38.94	4.42	2.77	ปานกลาง
9. งบประมาณสนับสนุนด้านการบริหารจัดการการตลาดภายในชุมชนได้ถูกจัดสรร เช่น งบประมาณจากองค์การบริหารส่วนตำบล	5.31	17.70	28.32	41.59	7.08	2.73	ปานกลาง
10. สมาชิกทุกคนเข้าใจแนวทางในการจัดการด้านการตลาด	4.42	15.04	29.20	40.71	10.62	2.62	ปานกลาง
ค่าคะแนนเฉลี่ยรวม						2.95	ปานกลาง

จากตารางที่ 7 พบว่า สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจชุมชนอัมแมวิน อำเภอแม่วาง จังหวัดเชียงใหม่ ได้ให้ความเห็นต่อศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านการตลาด ที่ถือว่ามีความศักยภาพส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการของกลุ่มวิสาหกิจ โดยเรียงลำดับจากมากที่สุด ได้แก่ การนำผลความพึงพอใจของ

นักท่องเที่ยว มาพัฒนาการตลาดต่อไป ที่มีระดับศักยภาพสูง คิดเป็นร้อยละ 50.44 มีค่าคะแนนรวมเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 สมาชิกกลุ่มวิสาหกิจฮับแม่วินให้ความสำคัญต่อผลการประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวเป็นอย่างมาก หากนักท่องเที่ยวให้ข้อมูลเพื่อพัฒนาด้านใด ก็จะเร่งการพัฒนาอย่างรวดเร็ว ถือเป็นจุดแข็งที่ดีต่อการพัฒนาศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านการตลาดสูงสุด

2. ผลการศึกษาเพื่อเสนอแนวทางการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสู่มาตรฐานรีสอร์ทชุมชนตามหลักการบริหารจัดการด้านทรัพยากรทางการบริหาร หรือ การบริหารจัดการจัดหลัก 6Ms ดังนี้ ด้านการจัดการคน (Man) การเต็มใจให้บริการ (Service Mind) สุภาพ รวมถึงมีเจตคติที่ดีในการทำงาน และให้ความช่วยเหลืออย่างดี ด้านเงินทุน (Money) ต้องได้รับเงินตอบแทนจากการทำงานอย่างเป็นธรรม ด้านเครื่องมือเครื่องใช้ (Material) รูปแบบการให้บริการที่พึงพอใจให้เห็นถึงวิถีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายแบบสังคมชนบท วัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ ด้านการจัดการบริหารองค์กร (Management) วิสาหกิจมีการดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยว ด้านเครื่องมือเครื่องใช้ (Machine) ด้านการใช้อุปกรณ์ให้เหมาะสม อาทิ เครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ที่ดีในการบริหารงานของวิสาหกิจชุมชนด้านการตลาด (Market) การนำผลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว มาพัฒนาการตลาดต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านคน (Man) ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านการเต็มใจให้บริการมากที่สุดที่ค่าเฉลี่ย 4.12 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Vaivong et al. (2023) กล่าวว่า การให้บริการของคนนั้นต้องมีรรถประโยชน์ จึงจะมีคุณค่าในสายตาของผู้บริโภคและจะทำให้สามารถขายบริการนั้นได้ คุณค่าของการบริการพิจารณาจากความแตกต่างทางการแข่งขันซึ่งประกอบด้วยความแตกต่างด้านผลิตภัณฑ์ความแตกต่างด้านบริการความแตกต่างด้านบุคลากร และความแตกต่างด้านภาพลักษณ์ โดยจุดแข็งด้านการบริหารจัดการด้านคนมีระดับศักยภาพอยู่ในระดับปานกลาง

2) ศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านเงินทุน (Money) ด้านการสมาชิกในกลุ่มได้รับเงินตอบแทนจากการทำงานอย่างเป็นธรรมมากที่สุดสอดคล้องกับ Arpornpisal et al. (2019) ได้กล่าวถึงว่า รัฐบาลจะให้การสนับสนุนวิสาหกิจชุมชนในทุกด้านทั้งในด้านของการส่งเสริมเกี่ยวกับงบประมาณการส่งเสริมให้หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้องเข้าไปสนับสนุนให้มีสมาชิกในวิสาหกิจมีความรู้ความสามารถและทักษะในการที่จะประกอบธุรกิจได้เพิ่มมากขึ้นทั้งในด้านของการเพิ่มช่องทางในการกระจายสินค้าการพัฒนารูปแบบของผลิตภัณฑ์เพื่อให้เหมาะสมกับตลาดและลูกค้า เนื่องจากเงินทุนถือว่าเป็นปัจจัยหลักที่สำคัญที่สุด เพราะการทำธุรกิจทุกอย่างต้องเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยเงินทุน เพราะเป็นตัวขับเคลื่อนธุรกิจและปัจจัยที่ทำให้

ดำเนินการไปได้ 3) ศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านตัวสินค้าและบริการ (Material) มีรูปแบบการให้บริการที่พึงพอใจให้เห็นถึงวิถีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายแบบสังคมชนบท วัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะ และภาระในการเสิร์ฟอาหารสะอาด ถูกสุขอนามัยต่อนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับหลักการของการท่องเที่ยวโดยชุมชน Community Tourism Institute (2022) เป็นเรื่องเกี่ยวกับการคำนึงถึงความยั่งยืน เรื่องสิ่งแวดล้อม ชุมชน และวัฒนธรรม และหนึ่งในข้อหลักการนั้น คือ คงเอกลักษณ์และวัฒนธรรมท้องถิ่น ซึ่งถือว่าเป็นสาเหตุหลักที่นักท่องเที่ยวเลือกเดินทางมาพักที่พักรวมของวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน วัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะซึ่งถือเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยวในยุคสังคมบริโภคนิยมในปัจจุบัน รวมถึงอาหารสะอาด ถูกสุขอนามัยต่อนักท่องเที่ยวและการเตรียมห้องพักและเครื่องนอนที่สะอาด รวมถึงห้องน้ำสะอาดและมีอากาศถ่ายเทสะดวก สิ่งเหล่านี้คือตัวสินค้าการบริการที่เป็นจุดดึงดูดให้นักท่องเที่ยวให้มาใช้บริการได้ 4) ศักยภาพด้านการบริหารจัดการงานบริหารองค์กร (Management) ค่าเฉลี่ยคะแนน ด้านวิสาหกิจมีการดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยว ไม่เอาเปรียบ ชื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา มีคุณภาพปลอดภัยมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ Meesri (2020) ได้กล่าวไว้ว่า ศักยภาพด้านการจัดการ คือ ความปลอดภัยในการท่องเที่ยวในพื้นที่ และบริเวณใกล้เคียง การจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกในการเข้าถึง รองลงมาคือ วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ถือว่าเป็นพื้นที่แสดงถึงวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ชุมชนอนุรักษ์และดำรงไว้ เพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับนักท่องเที่ยว 5) ศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านเครื่องมือที่ใช้ (Machine) ค่าเฉลี่ยคะแนนด้าน อาหารที่ให้บริการกับนักท่องเที่ยวใช้วัตถุดิบในท้องถิ่น รวมถึงเป็นอาหารพื้นบ้านที่เจ้าของที่พักหรือคนในชุมชนรับประทานเป็นประจำมากที่สุด สอดคล้องกับ Department of Tourism (2015) ระบุว่า หลักการและแนวทางปฏิบัติในการจัดการเกี่ยวกับที่พักชุมชน ด้านอาหารเป็นอาหารพื้นบ้านง่าย ๆ แต่ปรุงมาอย่างดี รองลงมาคือ การตรวจเช็คเครื่องมือเครื่องใช้ก่อนให้บริการแก่นักท่องเที่ยวทุกครั้ง และเครื่องมือเครื่องใช้ที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยว และช่วยเพิ่มความสะดวกสบายในการทำงาน 6) ศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านการตลาด (Market) ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านการนำผลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว มาพัฒนาการตลาดต่อไปมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับ Dechtongkam (2023) กล่าวถึง การพัฒนาการสื่อสารการตลาดท่องเที่ยว ต้องมีการนำเอกลักษณ์ของท้องถิ่นของตนมาสร้างเป็นเรื่องราวเรื่องเล่า โดยผ่านการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักผ่านทางโซเชียลมีเดีย หรือการสร้างอัตลักษณ์สินค้าทางออนไลน์ สิ่งเหล่านี้คือผลประโยชน์ในการประกอบธุรกิจทั้งสิ้น

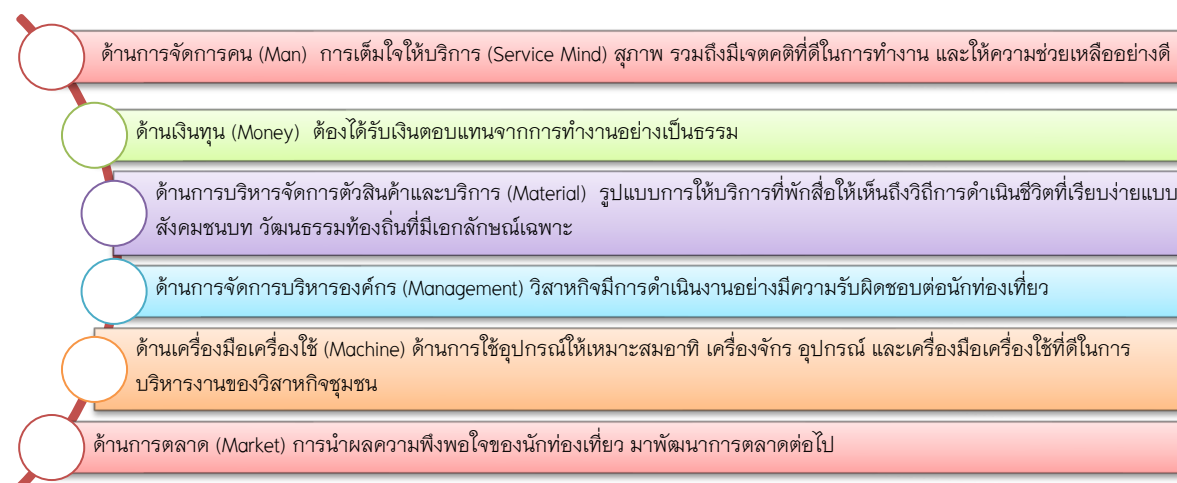
ผลการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า แนวทางการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วินสู่มาตรฐานรีสอร์ทชุมชน ตามหลักการบริหารจัดการด้านทรัพยากรการบริหาร 6Ms ประกอบด้วย ด้านที่ 1 ศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านคน (Man) คือด้านแรกของการให้บริการ โดยผู้วิจัยได้พบว่าควรพัฒนาส่งเสริมในเรื่องการเต็มใจให้บริการของสมาชิกกลุ่ม (Service Mind) สุภาพ รวมถึงมีเจตคติที่ดีใน

การทำงาน และให้ความช่วยเหลืออย่างดี คือหลักสำคัญในการให้บริการอย่างเข้มแข็งทั้งนี้รวมถึง ความรับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยวที่ตนได้รับมอบหมาย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Tubkrut and Boonkuer (2023) คนเป็นทรัพยากรหลักในการจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ทำให้วิสาหกิจชุมชนประสบความสำเร็จโดยเน้นความสำคัญของทักษะในการปฏิบัติงาน มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ สามารถแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำงาน รวมถึงความพึงพอใจกับหน้าที่ในการปฏิบัติงานได้ ด้านที่ 2 ศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านเงินทุน (Money) ควรส่งเสริมสมาชิกในกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน ได้รับเงินตอบแทนจากการทำงานอย่างเป็นธรรม ถือเป็นข้อที่ดีเพราะคือการแสดงถึงการกระจายรายได้ที่เสมอภาคซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hyunyo (2020) พบว่า มีการส่งเสริมการอบรมความรู้ด้านบัญชีและการเงินเพื่อจะได้นำมาใช้ในการวางแผนการทำงานอย่างต่อเนื่องของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนโดยมีกลุ่มวิสาหกิจชุมชนมีการจัดทำบัญชีอย่างต่อเนื่อง จัดสรรกระจายรายได้ให้อย่างเท่าเทียมกัน ด้านที่ 3 ศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านตัวสินค้าและบริการ (Material) ควรีรูปแบบการให้บริการที่พึงพอใจเห็นถึงวิถีการดำเนินชีวิตที่เรียบง่ายแบบสังคมชนบท วัฒนธรรมท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะซึ่งถือเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยวในยุคสังคมบริโภคนิยมในปัจจุบัน รวมถึงอาหารสะอาด ถูกสุขอนามัยต่อนักท่องเที่ยวและการเตรียมห้องพักและเครื่องนอนที่สะอาด รวมถึงห้องน้ำสะอาดและมีอากาศถ่ายเทสะดวก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Jantararotai (2024) ผลการศึกษาพบว่า มาตรการดูแลเรื่องที่พัก ห้องน้ำ ห้องส้วม อาหาร น้ำดื่ม ภาชนะใส่อาหารและความสะอาดบริเวณโดยรอบที่พัก ได้แก่ นำมาตรฐานสุขลักษณะอนามัยความปลอดภัยของสำนักอนามัยสิ่งแวดล้อม กรมอนามัยมาประยุกต์ใช้อย่างเหมาะสม ด้านที่ 4 ศักยภาพด้านการบริหารจัดการงานบริหารองค์กร (Management) กลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน ต้องมีการดำเนินงานอย่างมีความรับผิดชอบต่อนักท่องเที่ยว ไม่เอาเปรียบ ซื่อสัตย์ ตรงต่อเวลา มีคุณภาพปลอดภัย รวมถึงด้านวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น ถือว่าเป็นพื้นที่แสดงถึงวัฒนธรรมดั้งเดิมที่ชุมชนอนุรักษ์และดำรงไว้ เพื่อสร้างความน่าสนใจให้กับนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Faicharoenmongkol and Chiangchana (2020) ผลการศึกษาพบว่า ด้านความสามารถในการบริหารจัดการองค์กร ควรให้สมาชิกในกลุ่มมีส่วนร่วมในการดำเนินงานทุกขั้นตอน ควรให้มีการตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน และนำปัญหา จุดบกพร่องที่เกิดขึ้นไปแก้ไข เพื่อให้การดำเนินงานของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ด้านที่ 5 ศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านเครื่องมือที่ใช้ (Machine) ควรส่งเสริมด้านการใช้อุปกรณ์ให้เหมาะสมอาทิเครื่องจักร อุปกรณ์ และเครื่องมือเครื่องใช้ที่ดีในการบริหารงานของวิสาหกิจชุมชน อาหารที่ให้บริการกับนักท่องเที่ยวใช้วัตถุดิบในท้องถิ่น สอดคล้องกับงานวิจัยของ Meesri (2020) พบว่า การมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม การที่กลุ่มมีการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ โดยใช้วัตถุดิบและวัสดุอุปกรณ์ในท้องถิ่นที่ไม่ต้องซื้อหาจากภายนอกเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย มีการวางแผนการผลิตสินค้าให้เพียงพอต่อความต้องการของตลาด ไม่ผลิตปริมาณมากเกินไปจนเหลือ เพื่อควบคุมให้สินค้ามีคุณภาพและ

ยังคงเป็นที่ต้องการของตลาดต่อไป ทำให้กลุ่มยังคงมีรายได้และผลกำไรอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ และด้านที่ 6 ศักยภาพด้านการบริหารจัดการด้านการตลาด (Market) ในด้านสุดท้ายนี้ ควรมีการนำผลความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มาใช้ท่องเที่ยวยังวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วินเพื่อมาพัฒนาการตลาด เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขัน นำมาสู่การวางแผน พัฒนาวางกลยุทธ์ทางการตลาด ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการและความจำเป็นของกลุ่มเป้าหมาย จัดการกระบวนการสื่อสาร ส่งมอบประสบการณ์อันทรงคุณค่าที่นักท่องเที่ยวควรได้รับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Techakod (2019) พบว่า ควรมีหน่วยงานที่ทำการศึกษาวิจัยเข้ามาตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์และตรงกับความต้องการตลาด อีกทั้งนำภูมิปัญญาในท้องถิ่นมาพัฒนาปรับปรุงให้เกิดมูลค่าทางการค้าได้

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

องค์ความรู้จากการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสู่มาตรฐานรีสอร์ทชุมชน ดังแสดงให้เห็นดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แนวทางการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน สู่มาตรฐานรีสอร์ทชุมชน

สรุป

แนวทางการบริหารจัดการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสู่มาตรฐานรีสอร์ทชุมชน ตามหลักการบริหารจัดการด้านทรัพยากรทางการบริหาร หรือ การบริหารจัดการจัดหลัก 6Ms ดังนี้ ด้านการจัดการคน (Man) ด้านเงินทุน (Money) ด้านเครื่องมือเครื่องใช้ (Material) ด้านการจัดการบริหารองค์กร (Management) ด้านเครื่องมือเครื่องใช้ (Machine) และด้านการตลาด (Market)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 ผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยเกี่ยวกับศักยภาพการบริหารจัดการด้านทรัพยากรทางการบริหาร หรือการบริหารจัดการด้วยหลัก 6Ms ดังนั้นควรให้นักวิชาการ และผู้จัดการท้องถิ่น ได้ทราบถึงผลกระทบที่เกิดขึ้น และสามารถนำผลการวิจัย ไปเป็นองค์ความรู้มาใช้ในการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วินให้ได้ตามมาตรฐานโฮมสเตย์ไทย

1.2 ผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยเกี่ยวกับศักยภาพการบริหารจัดการด้านทรัพยากรทางการบริหาร หรือการบริหารจัดการด้วยหลัก 6Ms ดังนั้นนายกองค์การปกครองท้องถิ่น โดยเฉพาะนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่และผู้บริหารองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับต่าง ๆ สามารถนำรูปแบบการพัฒนาที่พหุชุมชนสู่มาตรฐานวิสาหกิจชุมชนครั้งนี้ไปเป็นแนวทางในการสร้างบริการที่พหุชุมชนให้ได้มาตรฐาน เพื่อให้เกิดการพัฒนาในพื้นที่ให้ยั่งยืนต่อไป

1.3 ผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยเกี่ยวกับศักยภาพการบริหารจัดการด้านทรัพยากรทางการบริหาร หรือการบริหารจัดการด้วยหลัก 6Ms ดังนั้น ภาครัฐโดยเฉพาะกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สำนักงานจังหวัดเชียงใหม่ นำผลการวิจัยมากำหนดนโยบายสนับสนุนกิจกรรมทางการท่องเที่ยวทำให้เกิดกิจกรรมการท่องเที่ยวหลายรูปแบบในชุมชน งานวิจัยการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วินสู่มาตรฐานวิสาหกิจชุมชน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยการตลาดของนักท่องเที่ยวเพื่อให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง เช่น ภาครัฐ ภาคเอกชน กลุ่มวิสาหกิจชุมชน บริษัทนำเที่ยว ฯลฯ ได้นำผลการวิจัยมาทำกลยุทธ์ทางการตลาดการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน

2.2 การศึกษาวิจัยครั้งนี้ได้ทำการศึกษาเฉพาะกลุ่มวิสาหกิจชุมชนฮับแม่วิน ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษานักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการกลุ่มวิสาหกิจชุมชนด้วย เพื่อให้ผู้ประกอบการที่พหุชุมชนสามารถนำเอาผลการวิจัยนี้ไปเป็นแนวทางในการวางนโยบายให้กับธุรกิจของตนเอง เพื่อเป็นการประกอบธุรกิจอย่างมีมาตรฐานและตอบสนองความต้องการให้กับนักท่องเที่ยวได้ดียิ่งขึ้น

References

Arpornpisal, C., Vuthimedhi, Y., and Sangsuwan, T. (2019). A Study of Component of Factors Influencing to Effective Management of Community Enterprises in the Central Region of Thailand. *Journal of Social Academic*, 12(1), 195–203.

- Bodirat, C. (2015). *Administrative techniques*. Chulalongkorn University Press.
- Community Tourism Institute. (2022). *Principles of community tourism*. <https://data.go.th/dataset?organization=dasta>
- Dechtongkam, K. (2023). Potential Development of Creative Community-Based Tourist Attractions for Sustainability: A case study of Ban Kokkerd Chao Phraya Riverside Community, Phranakhon Si Ayuthaya Province. *Journal of Ayutthaya Studies*, 15(2), 65–79.
- Department of Agricultural Extension. (2023). *Community Enterprise Operations Manual*. from <http://www.sceb.doae.go.th/Documents/SKC/wCE.pdf>
- Department of Tourism Ministry of Tourism and Sports. (2015). *Thai homestay standards*. Chulalongkorn University Press.
- Faicharoenmongkol, V. and Chiangchana, J. (2020). *Factor Effecting on the Success of the Outstanding Provincial Community Enterprise in 2017 – 2019. (Research Report)*. Community Enterprise Promotion Division, Department of Agricultural Extension.
- Guptanon, W. (2008). *Management and organizational behavior: modern management techniques*. Rangsit University.
- Hyunyo, K. (2020). *Factors Affecting the Need for Knowledge of Community Enterprises of Agricultural Extension Scholars, Chiang Mai Province* [Masters's Thesis, Maejo University, Chiang Mai].
- Jantararotai, A. (2024). Guidelines for Establishing the Homestay Accommodations in Bang Phli District, Samut Prakan Province. *Panyapiwat Journal*, 16(1), 17–33.
- Mae Win Subdistrict Administrative Organization. (2023). *The General Information of Mae Win Hub Community Enterprise Group*. https://www.maewin.net/index.php?ge=view_lan=0701245
- Meesri, J. (2020). *Factor Affecting the Success of Community Enterprise Group, Chalee-wan Community Development of Community Enterprise Group, Samutprakan Province* [Research Report, Chachoengsao Provincial Fisheries Office].
- Prasithrathsint, S. (1997). *Multivariate analysis techniques for social and behavioral science research*. (4th ed). National Institute of Development Administration.
- Secretary's office Community Enterprise Promotion Committee. (2023). *Interesting community enterprises*. https://www.http://www.sceb.doae.go.th/index_n2.html
- Secretary's office Community Enterprise Promotion Committee. (2023). *The statistic of community enterprises in 2023*. https://www.http://www.sceb.doae.go.th/index_n2.html

Techakhod, N. (2019). *Roles of Leaders in the operation* [Master's Thesis, Maejo University, Chiang Mai].

Tupkrut, N., and Boonkuer, S. (2023). Factors Affecting the Success of Community Enterprise, Trang Province. *Narkbhutparitat Journal*, 15(1), 13–24.

Vaivong, B., Thonggamkaew, S., and Ariyaphonpanya, R. (2023). Human Resource Management of Siray Ruam Jai Pattana Batik Cloth Island Community Enterprise of Phuket Province. *Inthaninthaksin Journal*, 18(3), 9–31.